Lieta Nr.133074316
Nr.1-0743-16/26

SPRIEDUMS
Jūrmalā 2016.gada 24.novembrī

Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nams
tiesnese G.Lapiņa,
izskatīja rakstveida procesā /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 22.jūnija lēmumu Nr.1581, un konstatēja,

Aprakstošā daļa

2016.gada 4.aprīlī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes inspektors Normunds Liepiņš sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF754199 par to, ka 2016.gada 4.aprīlī plkst.08.01 Rīgā, /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/ ar valsts numuru zīmēm /TL numurs/ pa Maskavas ielu no Jāņogu ielas puses Krustpils ielas virzienā ar ātrumu 91 km/h pie atļautajiem 50 km/h. Minimālais ātrums 88 km/h. Ātrums fiksēts ar Stalker Dual 95452, mērījums uzrādīts. Mērierīce verificēta līdz 16.06.2016.g. Protokolā norādīts, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 101.punkts un atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta divpadsmitajā daļā. Protokolā norādīts, ka pārkāpums fiksēts videoierakstā. 2016.gada 4.aprīlī pieņemts lēmums uzlikt /pers. A/ naudas sodu 160 EUR apmērā (lietas 8.lapa).

Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību (lietas 6.lapa).

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 22.jūnija lēmumu Nr.1581 (lietas 17.-21.lapa) 2016.gada 4.aprīļa Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektora Liepiņa pieņemtais lēmums lietā Nr.PC754199 atstāts negrozīts.

Lēmumā norādīts, ka 2016.gada 4.aprīlī, plkst.08:06, VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektors Normunds Liepiņš sastādīja iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 754199 par Latvijas Republikas Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 101.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka viņš 2016.gada 4.aprīlī, plkst.08:01, Rīgā, vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Maskavas ielu no Jāņogu ielas puses Krustpils ielas virzienā, ar braukšanas ātrumu 91 km/h, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, braukšanas ātrums bija 88 km/h, ceļa zīmes "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, pie maksimāli atļautā ātruma 50 km/h. Ātrums fiksēts ar ātruma mērītāju "Stalker Dual" Nr.095452. Administratīvā pārkāpuma protokolā izdarīts ieraksts par to, ka pārkāpums fiksēts videoierakstā.

Lēmumā norādīts, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta divpadsmitā daļa paredz, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 km/h ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadracikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555.ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" var ar 553.ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu 160 (simts sešdesmit) euro apmērā. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta divpadsmitā daļas nosacījumiem, 2016.gada 4.aprīlī inspektors N.Liepiņš pieņēma lēmumu lietā Nr.PC754199 sodīt /pers. A/ ar naudas sodu 160 EUR apmērā.

Lēmumā norādīts, ka /pers. A/ ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu lietā Nr.PC 754199 iepazinās, to parakstīja. Uz vietas rakstisku paskaidrojumu nesniedza. Bija informēts par lietas izskatīšanas vietu, laiku un kārtību. Iesniegumā /pers. A/ norāda, ka vadot transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC 754199 norādītajā vietā un laikā. Paskaidro, ka viņa vadīto transportlīdzekli ar ieslēgtām bākugunīm apturēja Ceļu policijas darbinieki un apgalvoja, ka viņš pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu. Policijas darbinieku uzradītajā videoierakstā nav viņa vadītais transportlīdzeklis. Ņemot vērā augstāk izklāstīto, nepiekrīt uzliktajam naudas sodam un lūdz atcelt administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC 754199 pieņemto lēmumu un izbeigt lietvedību.

Lēmumā norādīts, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta otrā daļa nosaka, ka augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību. Lietas izskatīšanas laikā tika noskatīts /pers. A/ pārkāpuma videoieraksts, kurš tika veikts krēslas stundā skaidros laika apstākļos. Tajā redzams, ka 2016.gada 4.aprīlī policijas dienesta transportlīdzeklis atrodas apdzīvotā vietā "Rīga" protokolā norādītajā vietā, braucot pa Maskavas ielu no Krustpils ielas puses Jāņogu ielas virzienā. Plkst.08:01:28 radars fiksē braukšanas ātrumu 91 km/h pretim braucošam tumšas krāsas Audi markas transportlīdzeklim, kuru policijas darbinieki identificēja kā transportlīdzekli /TL marka/ valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/. Ātruma fiksēšanas brīdī dotais transportlīdzeklis brauca pa kreiso malējo braukšanas joslu, acīmredzami apsteidzot labajā malējā braukšanas joslā braucošus transportlīdzekļus. Policijas darbinieku dienesta transportlīdzeklis nekavējoties uzsāka sekot transportlīdzeklim, apgriežoties braukšanai pretējā braukšanas virzienā. Plkst.08:02:05 dienesta transportlīdzeklis piebrauc pie apturēta transportlīdzekļa un ir redzams tā valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/.

Lēmumā norādīts, ka /pers. A/ iesnieguma izskatīšanas gaitā tika pieņemts dienesta ziņojums no VP RRP KPP PPP CPB inspektora N.Liepiņa, pieprasīts radara "Stalker Dual" Nr.095452 verificēšanas sertifikāts, kā arī apstiprinājums par to, ka policijas darbinieks N.Liepiņš nokārtoja ieskaiti par radara "Stalker Dual" lietošanu. VP RRP KPP PPP CPB inspektors N.Liepiņš dienesta ziņojumā norādīja, ka 2016.gada 4.aprīlī pildīja dienesta pienākumus kopā ar VP RRP KPP PPP CPB jaunāko inspektoru M.Aliku Rīgā. Plkst.08:01:28, braucot pa Maskavas ielu no Krustpils ielas puses Jāņogu ielas virzienā, fiksēja braukšanas ātrumu 91 km/h pretim braucošam transportlīdzeklim /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kas dotajā ceļa posmā brauca ar braukšanas ātrumu 91 km/h. Dotā transportlīdzekļa vadītāja pārkāpums bija nepārprotams. Nekavējoties uzsāka sekot transportlīdzeklim un to apturēja. Pēc apturēšanas noskaidroja, ka to vadīja /pers. A/. N.Liepiņš paskaidro, ka kļūdīties, identificējot transportlīdzekli,

kas pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu 50 km/h, nevarēja minētā transportlīdzekļa specifiskā krāsojuma dēļ, jo tas bija violetas krāsas.

Iestāde lēmumā norāda, ka pārbaudot informāciju Ceļu satiksmes drošības direkcijas elektroniskajā datu bāzē, tika noskaidrots, ka transportlīdzeklis /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, ir violetā krāsa. Transportlīdzekļa īpašniece ir /pers. B/. 2016.gada 22.aprīlī kārtējai tehniskai apskatei doto transportlīdzekli uzrādīja /pers. A/.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde savā lēmumā norāda, ka lietā nav strīda par to, ka iesniedzējs 2016.gada 4.aprīlī, plkst.08:01, Rīgā, vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Maskavas ielu no Jāņogu ielas puses Krustpils ielas virzienā, ceļa zīmes "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, pie maksimāli atļautā ātruma 50 km/h. Iesniedzējs doto faktu nenoliedz. Lietā ir strīds par to ar kādu ātrumu /pers. A/ vadīja transportlīdzekli, vai pareizi tika identificēts transportlīdzeklis un ka braukšanas ātrums bija fiksēts tieši iesniedzēja vadītam transportlīdzeklim.

Lēmumā norādīts, ka Ceļu satiksmes noteikumu 101.1.punkts nosaka, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās - 20 km/h. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.[1] pantā noteiks, ka ir šādi pierādīšanas līdzekli: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi. Tātad par pierādīšanas līdzekļiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, citi dokumenti, kā arī braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi, video. Tātad saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.[1] panta nosacījumiem šajā lietā ir šādi pierādīšanas līdzekli: administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC 754199, pārkāpuma videoieraksts, /pers. A/ iesniegums, VP RRP KPP PPP CPB inspektora N.Liepiņa dienesta ziņojums, atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0326V15, apstiprinājums par to, ka policijas darbinieks N.Liepiņš nokārtoja ieskaiti par radara "Stalker Dual" lietošanu.

Lēmumā norādīts, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā, VP RRP KPP nonāk pie secinājuma, ka /pers. A/ darbības konstatētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādītas. Minētais VP RRP KPP secinājums ir pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem. Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC 754199 nostiprināts, ka konkrētā transportlīdzekļa braukšanas ātrums fiksēts 91 km/h (aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu +/- 3 km, - 88 km/h), ceļa zīmes "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, pie maksimāli atļautā ātruma 50 km/h. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[4]pantu noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. No minētas normas izriet, ka likumdevējs braukšanas ātruma kontroli ir uzdevis veikt Valsts policijai, tādējādi secināms, ka policijas darbinieki šajā gadījumā rīkojušies atbilstoši savai kompetencei.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde lēmumā konstatē, ka ātruma mērījums veikts ar braukšanas ātruma mērierīci radaru "Stalker Dual" Nr.095452. Ar verificēšanas sertifikātu Nr.E0326V15, radars "Stalker Dual" Nr.095452 atzīts par derīgu transportlīdzekļu ātruma kontrolei līdz 2016.gada 16.jūnijam. Ātruma mērierīce atbilst likuma "Par mērījumu vienotību" prasībām, kā arī Ministru kabineta 2007.gada 9.janvāra noteikumu Nr.40 "Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 "Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" prasībām. VP RRP KPP ņem vērā to, ka lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti, kā arī apstākļi, kas liecinātu, ka policijas darbinieki ir tieši vai netieši ieinteresēti lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ vai ir kļūdījušies attiecībā uz viņu izklāstītajiem faktiem. VP RRP KPP, izvērtējot videoierakstā redzamo kopsakarā ar policijas darbinieka N.Liepiņa administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC 754199 norādīto, nerodas šaubas, ka policijas darbinieks fiksēja braukšanas ātrumu 91 km/h /pers. A/ vadītajam transportlīdzeklim vietā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h. Videoierakstā redzamais atbilst protokolā norādītajai pārkāpuma būtībai.

Lēmumā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs norāda, ka videoierakstā nav viņa vadītais transportlīdzeklis. Dotais apgalvojums neapstiprinās ar lietas materiāliem. Jāņem vērā to faktu, ka iesniedzējs ir ieinteresēts lietas iznākumā sev par labu. Savukārt VP RRP KPP PPP CPB inspektors N.Liepiņš dienesta ziņojumā norāda, ka transportlīdzekli, kas pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu 50 km/h, nevarēja sajaukt minētā transportlīdzekļa specifiskā krāsojuma dēļ - tas bija violetas krāsas. Lietā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai nekompetenti norādītā administratīvā pārkāpuma konstatēšanā.

Iestāde lēmumā norāda, ka izvērtējot konstatētos pierādījumus, VP RRP KPP atzīst, ka tie ir ticami, pieļaujami un uz konkrēto lietu attiecināmi, lai atzītu sūdzības iesniedzēju par vainīgu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Ņemot vērā konstatēto, VP RRP KPP secina, ka ir pierādīts fakts, ka /pers. A/ 2016.gada 4.aprīlī, plkst.08:01, Rīgā, vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa Maskavas ielu no Jāņogu ielas puses Krustpils ielas virzienā, ar braukšanas ātrumu 91 km/h, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, braukšanas ātrums bija 88 km/h, ceļa zīmes "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, pie maksimāli atļautā ātruma 50 km/h un tādējādi izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta divpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta divpadsmitā daļa paredz, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 km/h ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555.ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 553.ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu 160 euro apmērā.

Lēmumā norādīts, ka attiecībā par pieņemto lēmumu VP RRP KPP secina, ka iesniedzējam piemērots administratīvais sods sankcijas ietvaros, kas neparedz rīcības brīvību attiecībā uz naudas soda apmēru. Līdz ar to konkrētajā gadījumā lietderības apsvērumi nav jāizdara un samērīgums nav jāvērtē, jo to jau ir izdarījis likumdevējs, izdodot konkrēta satura tiesību normu. Proti, iestādei nav tiesības izvēlēties citu naudas soda apmēru, nekā paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta divpadsmitajā daļā. Tas fakts, ka persona neatzīst izdarīto pārkāpumu un pieņemto lēmumu lietā uzskata par spēkā neesošu, ir personas subjektīvais viedoklis par notikumu un vērtējams kā paskaidrojums. VP RRP KPP uzskata, ka lietā nav neviena objektīva, likumīga un pamatota iemesla, lai atceltu iesniedzējam piemēroto sodu.

Par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 22.jūnija lēmumu Nr.1581, /pers. A/ 2016.gada 8.jūlijā iestādei iesniedza sūdzību (lietas 5.lapa). Ar Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama tiesneses 2016.gada 20.jūlija lēmumu /pers. A/ sūdzība atstāta bez virzības un noteikts termiņš lēmumā minēto trūkumu novēršanai. 2016.gada 4.augustā sūdzības iesniedzējs novērsa trūkumus (lietas 27.lapa).

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka lūdz atcelt Valsts policijas Rīgas reģionālās pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes lēmumu, jo uzrādītajā datumā nav faktiski pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus, kā minēts lēmumā. Iepazīstoties ar lietas apstākļiem konstatējis, ka lietai pievienotie materiāli neatbilst

viņa vadītajai automašīnai, /TL marka/ /TL numurs/. Pirmkārt, video ieraksts ir melnbalts, kurā nav iespējams konstatēt automašīnas krāsojumu, attiecīgi tas varēja būt jebkuras tumšas krāsas automobilis. Otrkārt, video ierakstā nav uzrādīta automašīnas valsts reģistrācijas numura zīme. Treškārt, lēmumā minēts krēslas laiks, lai gan tāds nebija, visticamāk tamdēļ, ka ceļu policijas darbinieks pats īsti nav pārliecināts braucot vienā no pretējām joslām, kur vēl pa vidu ir pietiekami liela barjera, vai pareizi konstatējis automašīnas krāsojumu. Ceturtkārt, nav skaidrs kā ceļu policijai var būt 100% pārliecība, ka apturēta īstā automašīna, tamdēļ, ka ceļā kur ir barjera nav iespējams jebkurā vietā apgriezties, tas nozīmē, ka braucot pietiekami lielu gabalu tālāk pretējā virzienā un tad griežoties atpakaļ, vai tiešām nepastāv iespēja sajaukt automašīnas? Pieļauj, ka pārkāpējs prasmīgi no ceļa paguvis nozust. Piektkārt, apstrīd arī ceļu policijas lēmumā uzrādīto specifisko krāsojumu, ko policists esot norādījis savā skaidrojumā. /TL marka/ /TL numurs/ ir rūpnīcas violetais krāsojums, kas no pietiekami liela attāluma izskatās pēc vienkārši tumša krāsojuma, protams, viss atkarīgs no laika apstākļiem (redzamības) un cilvēka redzes.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka pēc šī lēmuma pasludināšanas ar vien lielāku uzmanību pievērsis /TL marka/ violetajam krāsojumam, konstatējot, ka uz ceļa patstāvīgi ik pa brīdim ir redzamas /TL marka/ automašīnas arī ar šo violeto krāsojumu. Papildus norāda, ka šajā pat ceļa posmā pamanījis /TL marka/ automašīnas ar violetu krāsojumu. Kā rezultātā lūdz pirms lēmuma pieņemšanas izvērtēt policijas izdoto lēmumu objektīvāk skatoties arī no ceļu satiksmes dalībnieka puses, ne tikai ceļu policijas. CSDD datu bāzē noteikti ir informācija par /TL marka/ specifisko, proti, rūpnīcas parasto krāsojumu, attiecīgi lūdzu izvērtēt, cik kopumā šādas automašīnas ir reģistrētas Latvijā, jo pēc ceļu satiksmes manāms, ka pietiekami daudz. Patiesībā šādus lietas materiālus varētu attiecināt gandrīz uz jebkuru /TL marka/ automašīnu. Un, protams, brīdī, kad automašīna apturēta skaidrs, ka ceļu satiksmes policijas darbinieks savā iesniegumā var uzrādīt automašīnas krāsojumu. Apturēšanas brīdī policists krāsojumu noteikti redz, bet vai šo krāsojumu policists redzēja arī pārkāpuma konstatēšanas brīdī. Un nav skaidrs kā policijas darbinieks var būt pārliecināts, ka apturējis pareizo automašīnu, ņemot vērā situāciju, ka braucot pretējā virzienā no automašīnas ir novērsta uzmanība, proti automašīna nav bijusi policijas darbinieka patstāvīgā redzeslokā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta pirmā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Rajona (pilsētas) tiesa mutvārdu procesu nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai prokurors.

Rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas sēdi. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

Ņemot vērā, ka lietas dalībnieki nav izteikuši lūgumu par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā, tiesa atzīst par iespējamu iesniegto sūdzību izskatīt rakstveida procesā, par ko iepriekš paziņots /pers. A/ un iestādei – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei, 2016.gada 5.augustā nosūtot paziņojumu, kurā norādīts, ka 2016.gada 24.novembrī tiesas kancelejā būs pieejams nolēmums.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 22.jūnija lēmumu Nr.1581 nav pamatota un ir noraidāma sekojošu apstākļu dēļ:

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta un 289.^{12} panta pirmās daļas nosacījumiem rajona (pilsētas) tiesa ievēro Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa divdesmit trešajā "a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 288.panta noteikumiem tiesa rakstveida procesā izskata sūdzību par augstākas iestādes pieņemto lēmumu, proti - Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 22.jūnija lēmumu Nr.1581.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta ceturtā daļa nosaka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF754199, bet iestāde savā 2016.gada 22.jūnija lēmumā atsaucas uz administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC754199.

Tiesa atzīst, ka minētais neietekmē lēmuma būtību un nevar ietekmēt lēmuma iznākumu, jo nepadara pārkāpumu par nebijušu un nerada šaubas par izdarīto pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 22.jūnija lēmumā Nr.1581 ir vispusīgi un objektīvi analizēti administratīvā pārkāpuma lietā konstatētie apstākļi.

Proti, Iestāde, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti atzina, ka sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta divpadsmitajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu.

Administratīvā pārkāpuma protokols un Iestādes lēmums pieņemts likumīgi un pamatoti. Lēmums atbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas iestādes motivācijai un līdz ar to izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Attiecībā par sūdzības iesniedzēja norādītajiem argumentiem, tiesa papildus norāda, ka:

Vērtējot sūdzībā norādītos iebildumus, tiesa secina, ka lietā nav strīda, ka 2016.gada 4.aprīlī /pers. A/ sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF754199 par to, ka /pers. A/ 2016.gada 4.aprīlī plkst.08.01 vadījis transportlīdzekli /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ pa Maskavas ielu no Jāņogu ielas puses Krustpils ielas virzienā, ceļa zīmes "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā. /pers. A/ ir parakstījis administratīvā pārkāpuma protokolu, un viņam ir izskaidrotas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260.pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi.

Lietā pastāv strīds par video ierakstā fiksēto administratīvo pārkāpumu, vai braukšanas ātrums fiksēts sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklim, jo tas nebija policijas darbinieka patstāvīgā redzeslokā, sūdzības iesniedzējs norāda, ka no video ieraksta nav iespējams konstatēt automašīnas krāsojumu,

video nav redzama automašīnas numurzīme, sūdzības iesniedzējs norāda, ka faktiski nav pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus.

Tiesa konstatē, no dienesta automašīnā iebūvētās videoiekārtas, priekšas skata kameras veiktā videoieraksta redzams, ka 2016.gada 4.aprīlī plkst.08:01:28 radars fiksē braukšanas ātrumu 91 km/h pretim braucošai automašīnai, kura virzās pa brauktuves kreiso joslu apsteidzot labajā joslā esošos transportlīdzekļus. Plkst. 08:02:05 videoierakstā tiek fiksēts apturētā transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 3.rotas inspektora kapteiņa N.Liepiņa ziņojumā norādīts, ka plkst.08.01 virzoties pa Maskavas ielu no Krustpils ielas puses Jāņogu ielas virzienā, braucot mērīja pretī braucošiem transportlīdzekļiem braukšanas ātrumu un fiksēja braukšanas ātrumu transportlīdzeklim /TL marka/, pārkāpums bija skaidri redzams, nepārprotams. Fiksētais ātrums bija 91 km/h pie atļautajiem 50 km/h Norādīts, ka transportlīdzekli /TL marka/ nevarēja sajaukt ar citu transportlīdzekli, transportlīdzekļa krāsas dēļ (violeta) (lietas 10.lapa).

Tiesa norāda, ka ar tehniskajiem līdzekļiem veiktās fiksācijas (video ieraksts) ir tikai viens no iespējamajiem pierādījumiem lietā, jo lietā ir citi pierādījumi, kuri atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantam ir vērtēti, nosakot administratīvā pārkāpuma esamību. Tiesa konstatē, ka iestāde savā lēmumā norādījusi videoierakstā konstatēto vadītāja izdarīto pārkāpumu, un izskatot /pers. A/ sūdzību, iestāde pieņēma dienesta ziņojumu no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 3.rotas inspektora kapteiņa N.Liepiņa un pieprasīja radara verificēšanas sertifikātu un apstiprinājumu, ka policijas darbinieks N.Liepiņš nokārtoja ieskaiti par konkrētā radara lietošanu.

Attiecībā par transportlīdzekļa krāsojumu, tiesa atzīst, ka no videoieraksta nav iespējams konstatēt tā krāsojumu, taču, tiesai nav pamata apšaubīt policijas darbinieka ziņojumā sniegtās ziņas, jo tās apstiprinās ar lietas materiāliem, ar protokolu, kuru pārkāpējs ir parakstījis. Lai gan policijas darbinieka dienesta ziņojums nav pats par sevi uzskatāms par absolūti ticamu un neapstrīdamu pierādījumu, tiesas ieskatā policijas darbinieka norādītais, kas risinājies, tam pildot savus dienesta pienākumus, tam ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Tiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki būtu neobjektīvi vai nekompetenti sūdzības iesniedzēja administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Tiesa nekonstatē arī policijas darbinieku iepriekšēju saistību ar sūdzības iesniedzēju un līdz ar to vēlmi pieņemt sūdzības iesniedzējam nelabvēlīgu lēmumu. Tiesai nav pamata apšaubīt Iestādes darbinieka Protokolā un 2016. gada 22.jūnija lēmumā fiksētos apstākļus, jo tajos norādītos apstākļus apstiprina lietas materiāli to kopsakarībā. Savukārt sūdzības iesniedzējs pierādījumus saviem iebildumiem nav iesniedzis. Tiesas ieskatā, apstrīdētais lēmums par sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības ir tiesisks un pamatots un nav saskatāms neviens likumīgs iemesls, lai pieņemto lēmumu atceltu.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs nekādus paskaidrojumus vai iebildumus par faktiskajiem apstākļiem pie administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas, pirms sākotnējā lēmuma pieņemšanas nav sniedzis un administratīvā pārkāpuma protokolu ir parakstījis. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments savā 2009.gada 26.janvāra spriedumā lietā Nr.SKA – 45/2009 ir norādījis, ka vēlāk iesniegti paskaidrojumi rada lielākas šaubas par to ticamību nekā, ja tie sniegti uzreiz notikuma brīdī.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta divpadsmito daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 519. vai 555. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 533. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam simt sešdesmit euro apmērā.

Ceļu satiksmes noteikumu 276.50.punkts noteic, ka norādījuma 555. zīme "Apdzīvotas vietas sākums". Vieta pilsētā vai ciemā, no kuras ir spēkā šo noteikumu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību apdzīvotās vietās.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 101.punkts, kas noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h.

Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka ātruma mērījums tika veikts ceļa zīmes "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā. Minētais arī apstiprinās ar administratīvā pārkāpuma protokolu un pārējiem lietas materiāliem.

Vērtējot uzskaitītos un lietā esošos pierādījumus savstarpējā kopsakarībā, secināms, ka izdarītie administratīvie pārkāpumi atbilst noteiktajai kvalifikācijai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pants noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Konkrētajā gadījumā /pers. A/ administratīvais sods, noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta divpadsmitajā daļā noteiktajā apmērā, tas ir, 160 EUR.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā noteikts, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ noteiktais sods pilnībā atbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta prasībām naudas sods noteikts atbilstoši izdarītajam pārkāpumam un par to paredzētās sankcijas apmērā.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, kā arī uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, tiesas ieskatā iestāde, izskatot sūdzību, ir objektīvi un vispusīgi pārbaudījusi un izvērtējusi lietas apstākļus, līdz ar to tiesa ir konstatējusi pamatus iesniegtās sūdzības noraidīšanai.

Tiesa nav guvusi apstiprinājumu sūdzības iesniedzēja sūdzībā izteiktajiem iebildumiem, līdz ar to tiesa pilnībā pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai, un atzīst, ka nav pamata atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 22.jūnija lēmumu Nr.1581, līdz ar to sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}, 289.^{12}, 289.^{13}, 289.^{18} pantu, tiesnese

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 22.jūnija lēmumu Nr.1581, un /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no nolēmuma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona

tiesas Jūrmalas tiesu namā.

Sprieduma pieejamības datums – 2016.gada 24.novembris.

Tiesnese G.Lapiņa